

09. 02. 2014. – 05. Ned./god

Kroz ovaj tjedan slavimo:

- **Ponedjeljak:** - Blaženi Alojzije Stepinac
- **Utorak:** - Gospa Lurdska
- **Srijeda:** - Sveti Grgur II., papa
- **Četvrtak:** - Sveta Katarina de' Ricci
- **Petak:** - Sveti Valentin, Zdravko
- **Subota:** - Sveti Claude de la Colombière

MISE SU:

L. Šugarje: 11 sati: + Mica, Mile i Kruno Devčić

Na blagdan Gospe Lurdske, 11. veljače slavi se u Crkvi Katoličkoj Svjetski dan bolesnika. Taj dan je poziv općoj Crkvi i nama da se ispitamo koliko spremni biti u služenju bolesnicima, i tjelesnim i duhovnim, tj. koji su potrebni naše pomoći.

Vjeronauk za Prvopričesnike kao i krizmanike je petkom. Polaznike vjeronauka još jednom molim da ga redovito polaze kao sv. misu kako ne bi bilo kasnije problema.

Za primijetiti je da su se krizmanici uključili u liturgijska čitanja. U početku malo s dozom nesigurnosti, ali je važno da su prihvatili. I dobro je da je tako, oni nisu neki priljepak već osobe koje po sakramentu sv. Potvrde postaju punopravni vjernici s odgovornošću pred Bogom i ljudima. S tim su povezani darovi mudrosti i znanja, savjeta i jakosti, razuma i pobožnosti te straha Božjega. To su istinski i pravi darovi za koje Crkva moli kad se dijeli krizma.

Poslužite se vjerskim tiskom na stoliću.

Osim Glas Koncila imate Glasnik sv. Josipa u kojem možete pročitati o našoj prošloj proslavi.

Izdaje: Župa sv. Karla Boromejskog, Karlobag

Župnik: fra Josip Grivić

Župni vikar.: fra Zlatko Šafarić

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

**09. 02. 2014. –
05. Ned./god**

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)

Ponedjeljak, 10. VELJAČE

17, sati + Žuran, Reberc i Fegus

Utorak, 11. VELJAČE

17,00 sati Po nakani

Srijeda, 12. VELJAČE

17,00 sati + Nikica Crnković

Četvrtak 13. VELJAČE

17,00 sati: +

Petak, 14. VELJAČE

17,00sati:

Subota, 15. VELJAČE

17,00 sati + Milan Miletć

**16. 02. 2014. –
06. Ned./god**

Cesarica : 9 sati : Ivica^ž i Nikša

Karlobag: 10 sati - Pro populo

L. Šugarje: 11 sati: + Jasna Vrban

Prizna-sv. Ante 12 sati : -----

Župni listić

Župe sv. Karla Boromejskog te
župa Cesarica, L. Šugarje i Prizna

Kapucinski samostan

Kapucinska 1, Karlobag

tel. 053 / 694 - 039; fax. 053 / 694 - 178

09. 02. 2014.

God. IV., br. 120.

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze.«

»Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad što leži na gori. Niti se užije svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima.«

Riječ Gospodnja

ZA BLAGOSLOV MOJE OBITELJI

(13. nastavak)

Posveta slobodnog vremena

Ujutro, čim se probudimo, čim ustanemo, prije početka rada, treba moliti. Treba reći Bogu da smo mu zahvalni što nam je darovao još jedan dan te ga zamoliti za pomoć tijekom cijelog tog dana. Barem jednom dnevno treba se s Bogom družiti. A navečer, prije spavanja, pred njim se osvrnuti na to kako smo taj dan proveli. Vidjeti u čemu smo uspjeli, a što smo pokvarili. Zahvaliti mu za pomoć, pokajati se za ono što smo zlo ili loše načinili, odlučiti sutrašnji dan još bolje proživjeti.

Nedjeljna misa

Sve to treba osobito činiti nedjeljom i blagdanom. U te svete dane treba, međutim, ići zajedno s drugim vjernicima u crkvu. Tu čitamo i slušamo Božje riječi koje Bog svima nama upućuje. Tu - a to je najvažnije slavimo svetu misu, sastajemo se s Isusom oko stola, slavimo njegovu ljubav prema nama, njegovu smrt i njegovo uskrsnuće za nas. Tako prestaje ono što je /lo, a iznova se rađa i raste Božji život u nama, postaju očitije Božje dobro. Uz to, nedjeljom je lijepo imati vremena za druženje, za izlete, za pohađanje rodbine, bolesnika i prijatelja.

Crkvena zapovijed, na temelju Božje zapovijedi, izrazito kaže da u nedjelju i sve zapovijedane blagdane vjernik mora dolaziti na svetu misu. Tko bi to zanemario, zanemario bi Boga, priznao da mu Bog ne znači mnogo. Drugim riječima, vjernik nedjeljom i zapovijedanim blagdanom treba doći na svetu misu, inače teško griješi. Tko, međutim, želi doći, a spriječen je (bolest, udaljenost, nesretni slučaj, neki izvanredni i neočekivani događaj ili što slično) - nema grijeha.

Bl. Alojzije Stepinac

Danas s velikom radošću u srcu slavimo spomendan hrvatskoga bl. Alojzija Stepinca, zagrebačkog

nadbiskupa, kardinala i mučenika. Rodio se 8. svibnja 1898. kao seljački sin, peto od osmero djece Josipa i Barbare Penić u Brezariću kraj Krašića, u prekrasnom jaskanskom kraju, zvanom „kolijevka biskupa“ i „dolina kardinala“. Djetinjstvo je proveo u zavičaju, pučku školu završio u Krašiću, a klasičnu gimnaziju u Zagrebu. U I. svjetskom ratu služio je kao potporučnik, a 1918, nakon zarobljavanja na talijanskoj bojišnici, poslan je kao dobrovoljac u Solun. Bogosloviju je upisao 1924. u Zagrebu, doktorirao na

Gregorijani u Rimu, a za svećenika je zaređen 1930. Zagrebački nadbiskup koadjutor postao je 1934, a metropolit i predsjednik Biskupske konferencije 1937. U zagrebačkim predgrađima osnovao je mnoge župe i gradio crkve, obnavljao katolička društva i podupirao rad Katoličke akcije.

Premинуo je u Krašiću 10. veljače 1960. Komunistička vlast je dopustila da se svečana zadušnica i pogreb obave 13. veljače 1960. u zagrebačkoj katedrali. Njegov grob odmah je postao mjestom obilaska mnoštva vjernika.

Alojzijevo mučeništvo, hrabrost i postojana vjera u Krista Gospodina učinili su ga glasovitim u cijelom svijetu. Montiranu sudsku presudu poništio je Hrvatski sabor 1992. Papa Ivan Pavao II. proglasio ga je blaženikom 3. listopada 1998. u Mariji Bistrici pred velikim mnoštvom vjernika.

Josip Tomičić rođen je 23. ožujka 1901.

godine u selu Razbojine u župi Ričice, udaljenoj desetak kilometara od Gračaca na cesti prema Gospiću, u dobroj katoličkoj obitelji. Josip je rođen kao deveto, od ukupno dvanaestoro djece svojih roditelja.

On se u Kapucinskom redu posvetio Bogu po jednostavnim zavjetima 21. studenog 1921. godine. Dobio je redovničko ime fra Ante po velikom svecu Antunu Padovanskom. U Splitu, svetištu Gospe od Pojišana, na blagdan Gospe Lurdske (11. veljače) u ruke znamenitog kapucina fra Bernardina Škrivanića položio je svoje svečane doživotne zavjete. Iza toga, kao siromašni sin svetog Franje Asiškog, punih dvadeset godina putuje cijelom Hrvatskom skupljajući milodare za gradnju samostana u Dubrovniku, konvikta svetog Josipa u Varaždinu i gradnju crkve i samostana svetog Mihaela u zagrebačkoj Dubravi. Kroz dvadeset i tri godine redovničkog života većinom na putu, u tuđim kućama, nikada nije propustio molitvu i popustio redovničkoj strogosti. Fra Ante u riječki kapucinski samostan dolazi 1947. godine i tu ostaje kroz pune 34 godine. Vršio je u crkvi Gospe Lurdske dvije vrlo zahtjevne i osjetljive službe: sakristansku i vratarsku. Zbog toga su svi ljudi koji su radi bilo kojeg posla dolazili u samostan ili crkvu morali susresti blage oče fra Ante. Svi se sjećaju njegove susredjivosti, nikada nizašto nikoga nije odbijao, svima je htio biti uslužan koliko je najviše mogao. Gotovo je nevjerojatno, ali istinito, da se kroz sve godine svoje sakristanske i vratarske službe kretao po crkvi, sakristiji i samostanu bez predaha po 15 sati na dan -od pet ujutro do osam navečer - kao sat koji nema vremena stajati. Ljudi su ga uvijek doživljavali kao izvanredno susretljivog i uslužnog čovjeka. Nikada nije koristio godišnji odmor, a njegovo veselje i razonoda bilo je bogoslužje i molitva. Volio je i trudio se da crkva bude što ljepše uređena. Vrlo rado je vršio ministrantsku službu u bogoslužju. Svetu pričest je primao s takvim izrazom poštovanja da mu je čovjek morao zavidjeti na pobožnosti. Bio je osobiti štovatelj Blažene Djevice Marije. Koliko je štovao Majku Božju najljepše nam govori to da se osjećao silno počašćenim time što je bio određen za sakristana u crkvi Gospe Lurdske na Rijeci. On je to smatrao najvećom počasti što mu se mogla dati. Umro je 25. 11. 1981. U Rijeci.